

מ"ת 11990/02/15 - מדינת ישראל ואח'... נגד מיאס מסארווה - עצור, נמיר בשארה - עצור, רקאן נאסר - משוחרר בתנאים, אמיר אבו חייט - ואח'...

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 11990-02-15 מדינת ישראל נ' מסארווה(עציר) ואח' 20 אפריל 2015

לפני כבוד השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל המבקשת

על ידי ב"כ עוה"ד שירלי לוגסי ודן כהן

נגד

המשיבים

1. מיאס מסארווה - עצור
2. נמיר בשארה - עצור
3. רקאן נאסר - משוחרר בתנאים
4. אמיר אבו חייט - עצור
- על ידי ב"כ עו"ד טלי חזום
5. הלאל חאסקיה - עצור
6. עלי חאסקיה - עצור
7. עימראן מסארווה - משוחרר בתנאים
8. איאס -אבו רפיק נאשף פאשף - עצור
9. מיסר מסארווה - הודה והורשע, משוחרר בתנאים
10. ליאה בשארה - הודתה והורשעה, משוחררת בתנאים
11. מעטסם חאסקיה - משוחרר בתנאים
12. וואיל אבו גאנם - אסיר
13. נאצר סמארה - משוחרר בתנאים
- על ידי ב"כ עו"ד קטי צווטקוב
14. איאס מסארווה - הודה והורשע, משוחרר בתנאים
15. פיראז נאשף - משוחרר בתנאים
16. שאדי מסארווה - משוחרר בתנאים
17. מחמד דאהר - משוחרר בתנאים
18. מיגדד חאסקיה - משוחרר בתנאים
19. עמיד בשארה - הודה והורשע

החלטה (בעניינם של משיבים 4 ו-13)

1. החלטה זו דנה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה בהתייחס למשיבים 4 ו-13 [המשיבים], באישומים 13, 15, 16, 18, 20, 21, 29 ו-32 בלבד. יש לקרוא החלטה זו כהמשך וחלק בלתי נפרד מההחלטה בעניין הראיות לכאורה, שנתתי בעניינם של משיבים 6, 8, 11, 15 ו-18, ביום 25.3.15 [החלטתי הקודמת].

רקע

2. נגד המשיבים ו-17 נאשמים נוספים הוגש כתב אישום ביחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. כתב האישום (שתוקן בשנית) מייחס לנאשמים עבירות שונות בנשק.

נאשמים 9, 10, 14 ו-19 הודו במיוחס להם והם הורשעו.

נאשמים 2, 3, 5, 7, 16 ו-17 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה בעניינם.

בעניינם של נאשמים 6, 8, 11, 15 ו-18 קבעתי קיומן של ראיות לכאורה באישומים המיוחסים להם בהחלטתי הקודמת.

בעניינם של נאשמים 1 ו-12 טרם התקיים דיון לגופו של עניין. לפיכך, כל שיאמר לגבי אישומים, הנוגעים למי משני אלה, נאמר רק לצורך תיאור חלקם של המשיבים, על יסוד כתב האישום, ואין בכך משום הכרעה לגבי מי משני האחרים בשלב זה.

החלק הכללי של כתב האישום

3. על פי החלק הכללי של כתב האישום שתי הדמויות המרכזיות הן נאשמים 1 ו-2. נאשם 2, הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ולכן בעניינו, כפי שקבעתי בהחלטתי הקודמת, ניתן לומר שהמיוחס לו בכתב האישום מגובה בראיות. באשר לנאשם 1, כל שיאמר להלן כפוף להערת הנ"ל.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה נאשם 2 אסיר. הוא ביצע עבירות בנשק בהיותו אסיר בכלא, בהפעילו את נאשם 1, ששימש, כך על פי כתב האישום, כזרוע המבצעת, בהתאם לדיווחיו ולהנחיותיו של נאשם 2.

4. כתב האישום מושא החלטה זו, גובש לאחר שבין החודשים מרס לספטמבר 2014 האזינה משטרת ישראל לשיחות הטלפון של נאשם 1, בהן שוחח עם המשיבים, עם יתר הנאשמים ועם אחרים. במהלך השיחות השתמשו הנאשמים בשמות קוד, כפי שפירטתי בהחלטתי הקודמת. במהלך שיחות הנאשמים על אודות נשק, הם נקטו שמות קוד, ובפרט: "רכב" או "מכונית" לציון נשק; "מטען" או "מגירה" לציון מחסנית; "דלק" או "בנזין" לציון תחמושת. פיענוח שמות הקוד נעשה הן על ידי קשירת השיחות לאירועים בהם נתפס נשק ממש, הן על ידי חלק מהנאשמים אשר פירטו בחקירתם במשטרה על אודות שמות הקוד, הן על ידי מילים מפורשות בנוגע לנשק, שנפלטו מעת לעת, כנראה בטעות.

כפי שקבעתי בהחלטתי הקודמת, בכל הקשור לפיצוח הקודים - קיימות ראיות לכאורה שמדובר בשיחות הקשורות בנשק ותחמושת, למעט כשיקבע אחרת.

משיב 4

5. למשיב 4 מיוחסים אישומים 13, 15, 16, 18, 21 ו-29.

6. לפי **אישום 13**, ביום 31.5.14 שוחח משיב 4 עם נאשם 1 ועדכן אותו כי יש ברשותו מחסנית לנשק. בהמשך, ב-1.6.14, התקשר נאשם 1 למשיב 4 ואמר לו שהוא מעוניין במחסנית עליה שוחחו, וביקש להפגש עמו כדי לבחון התאמת המחסנית לנשק שברשותו.

בגין אישום זה יוחסה למשיב 4 עבירה של **קשירת קשר לעסקה אחרת באביוזר**.

7. הראיות שהציגה המבקשת לאישום זה הן כדלקמן: שיחה מיום 1.6.14 בשעה 18:22 בין נאשם 1 למשיב 4. נאשם 1 אמר למשיב 4 שהוא רוצה "את המטען ש.... אמרת לי עליו אתמול, זה שלבדו ... עם המכונת הקטנה, ההוא. כי נביא מכונת, אני רוצה לראות אם, מה שמו? אותו דבר או לא". משיב 4 ענה לו "טוב בסדר". בהמשך נשמע נאשם 1 אומר: "יכול להיות שנעשה החלפה במכונת שאיתנו..." ומשיב 4 אישר "בסדר". בחקירתו מיום 26.1.15, (שורות 38 - 43) זיהה משיב 4 את עצמו ואת נאשם 1 כדוברים בשיחה ומסר כי הם שוחחו מזמן, אולי על החלפת רכבים או משהו כזה "אחי זה אני לא זוכר כלום על זה, היה בינינו מכונות, מתכנים [כך במקור - מ.ב.נ] מכונות והוא היה עובד בגראג' והייתי זוכר לו מכונות ולא זוכר במה..." (ש' 47 - 48). בהמשך החקירה, הורה משיב 4 לחוקר לרשום כי אינו זוכר.

8. המבקשת ציינה כי על רקע פיצוח הקודים, בהמשך לאירוע המתואר באישום הראשון, פירושו של מטען הוא מחסנית. מכאן עולה כי משיב 4 שוחח עם נאשם 1 על מחסנית הנמצאת ברשותו, ונאשם 1 רצה לבדוק אם היא מתאימה ל"מכונת", קרי: לכלי הנשק שהיה ברשותו, ומדובר בקשירת קשר בין נאשם 1 למשיב 4 לעסקה אחרת במחסנית.

9. ב"כ משיב 4 טענה, כי משניתנה החלטת בית המשפט לעניין פיצוח הקודים, היא אינה טוענת לראיות לכאורה בנושא זה. לשיטתה, יש לראות אישום זה יחד עם אישום 15, שכן מדובר באותה מסכת עובדתית. מעובדות כתב האישום והראיות לא מדובר במי שיש לו ארסנל של אותה תחמושת, ואפילו לא יודעים באיזה אביוזר מדובר. לדבריה, הכל השערות והמבקשת אינה יכולה לעשות הבחנה פרקטית על איזו תחמושת מדובר. ב"כ משיב 4 הדגישה כי לא מיוחסת למשיב 4 החזקה, אלא רק קשירת קשר לעסקה אחרת.

10. מסקנתי נוכח הראיות שהוצגו וטיעוני ב"כ הצדדים היא שקיימות ראיות לכאורה לאישום זה בנוגע למשיב 4. לאחר פיענוח הקודים, ברור שבשיחות הללו משוחח משיב 4 עם נאשם 1 על מחסנית שברשותו. מתוך ההקשר והנאמר, ברור שהוא מבקש למכור את המחסנית ונאשם 1 מבקש לבדוק התאמתה לכלי נשק שברשותו או בהחזקתו.

11. לפי **אישום 15**, ביום 31.5.14 התקשר נאשם 1 למשיב 4 ושאל אותו אם יש ברשותו לספק לו תחמושת לנשק. משיב 4 השיב כי יבדוק זאת כשיגיע לביתו. בהמשך היום שוחחו נאשם 1 ומשיב 4, במספר הזדמנויות שונות, ובין היתר סיכמו כי נאשם 1 יאסוף ברכבו את משיב 4 מביתו ויחד יסעו לרכוש תחמושת. בשעה 21:00 לערך, הודיע נאשם 1 למשיב 4 בשיחה טלפונית כי הוא ממתין לו מחוץ לביתו.

בגין אישום זה יוחסה למשיב 4 עבירה של **קשירת קשר לעסקה אחרת בתחמושת**.

12. הראיות שהציגה המבקשת להוכחת אישום זה הן כדלקמן: שיחה 3108 מיום 31.5.14, שעה 15:54, שבה נשמע נאשם 1 שואל את משיב 4 אם "... יש משהו, מה שמו? בנזין/דלק למכונית?" משיב 4 שאל "מה?" ונאשם 1 חזר "בנזין/דלק בנזין/דלק ואלאק לא למכונית שלך, בנזין/דלק בנזין/דלק". משיב 4 שאל למתי ונאשם 1 שאל אם יש לו עכשיו ומסר כי הוא רוצה "ללכת להביא". משיב 4 השיב לו "לא, אנחנו רוצים להביא, אנחנו רוצים". בהמשך היום, התקיימו שיחות תיאום בין השניים. בשיחה 3116 משעה 18:16 שאל נאשם 1 את משיב 4 היכן הוא ומשיב 4 השיב שהוא בביתו. נאשם 1 שאל אם הוא "מוכן" וביקש ממנו לסיים את מעשיו וליצור עמו קשר ומשיב 4 אישר זאת. בשיחה 3121 משעה 19:05 הודיע משיב 4 לנאשם 1 שהוא בשכונה ונאשם 1 שאל "אתה רוצה לצאת או מה?" והשניים קבעו שנאשם 1 יבוא לביתו של משיב 4. בשיחה 3130 משעה 21:12, הודיע נאשם 1 למשיב 4 כי הוא בפתח הבית שלו וביקש ממנו לצאת ומשיב 4 ענה לו "טוב עכשיו אני בא". בחקירתו מיום 26.1.15, בשורה 15, זיהה משיב 4 את עצמו ואת נאשם 1 כדוברים בשיחה 3108. לגרסתו, נאשם 1 ביקש ממנו בנזין למוסך, איפה שהוא עובד ומשיב 4 אמר שיביא לו. בהמשך טען משיב 4: "הוא ביקש בנזין לאוטו, אני לא זוכר כלום על זה". בחקירה מיום 29.1.15, שורה 3, זיהה משיב 4 את עצמו ואת נאשם 1 בשאר השיחות, אך טען לגבי תוכן של השיחות "לא זוכר, הוא בא אלי וזהו. אין לי מה להוסיף".

13. המבקשת הפנתה בטיעוניה לפיצוח הקודים וטענה כי "בנזין/דלק" הוא שם קוד לתחמושת. בניגוד לטענת ב"כ משיב 4, כי אישומים 13 ו-15 עניינם במסכת עובדתית אחת, הוסבר כי מדובר בשני אישומים נפרדים, כאשר באישום זה מדובר, על פי פיצוח הקודים, בעשיית עסקה אחרת בתחמושת, בעוד אישום 13 עסק במחסנית. מהשיחות ניתן ללמוד כי היה ביכולתו של משיב 4 להשיג תחמושת ולכן נאשם 1 פנה אליו. בניגוד לגרסת משיב 4 בחקירתו במשטרה, כי נאשם 1 ביקש ממנו דלק לגראג', משיחה 3108 עולה כי נאשם 1 ציין באוזניו של משיב 4 מפורשות כי לא מדובר בבנזין/דלק למכונית שלו ובכך יש ללמד על העובדה שדובר בשמות קוד לתחמושת.

14. ב"כ משיב 4 טענה כי לא ניתן על סמך השיחות לאבחן באיזו תחמושת מדובר, שכן לשיטתה השיחות ביום 31.5.14, כולן, מתייחסות לאותו אביזר או תחמושת ולא היה מקום להפריד את האישומים.

15. מסקנתי נוכח הראיות שהוצגו וטיעוני ב"כ הצדדים היא שקיימות ראיות לכאורה לאישום זה בנוגע למשיב 4. לאחר פיענוח הקודים, עולה שנאשם 1 פנה למשיב 4 על מנת שישגי עבורו תחמושת, והדבר עולה בבירור משיחה 3108, שם, כאשר הייתה סכנה שמשיב 4 לא יבין בדיוק במה מדובר ויחשוב שמדובר בדלק אמיתי, מיהר נאשם 1 להבהיר: "בנזין/דלק בנזין/דלק ואלאק לא למכונית שלך, בנזין/דלק בנזין/דלק".

16. לפי אישום 16, עובר ליום 10.6.14 קשר נאשם 2 קשר עם אחר לפיו ירכוש ממנו נשק. ב-10.6.14 בשעה 14:15 שוחחו נאשמים 1 ו-2. נאשם 2 עדכן את נאשם 1 על אודות הקשר ואמר כי סיכם עם האחר שלמחרת בערב יימסר הנשק למי מטעמו בעיר טיבה. בנוסף, יחד עם הנשק תימסר גם תחמושת תואמת [העסקה]. בהמשך לאמור לעיל, ובמטרה להוציא את הקשר אל הפועל, הנחה נאשם 2 את נאשם 1 שייסע עם אדם בשם שאדי, שזהותו אינה ידועה, בשני כלי רכב נפרדים למקום הפגישה. בהמשך אותו היום, לאחר ששאדי סירב לקחת חלק בעסקה, הנחה נאשם 2 את נאשם 1 לבקש מאחד ממכריו לסייע במימוש העסקה והוצאתה לפועל. למחרת הודיע נאשם 1 לנאשם 2 כי משיב 4 יצטרף אליו לפגישה במקום שאדי. נאשם 2 שוחח עם משיב 4 ווידא עמו כי יגיע למפגש עם נאשם 1 בשני

כלי רכב, כפי שהנחה את נאשם 1. כמו כן, הנחה אותו כי במפגש עם האחר יאמר לו משיב 4 כי הוא מקורב אליו ושמיד עם קבלת הנשק ימסור אותו לנאשם 1. תוך כדי נסיעתם של משיב 4 ונאשם 1 למקום המפגש, שוחח נאשם 1 מספר פעמים עם נאשם 2. נאשם 2 התקשר למשיב 4 והודיע לו על מקום המפגש עם האחר. בסיום המפגש בין האחר למשיב 4, עדכן נאשם 2 את נאשם 1 טלפונית כי הנשק נמסר והורה לו לעזוב לאלתר את המקום בו שהה בעת המפגש. בשיחה בין נאשמים 1 ו-2 סוכם כי נאשם 1 ומשיב 4 ייסעו למוסך לשם בדיקת הנשק. לאחר שנאשם 1 ומשיב 4 הגיעו למוסך כשהנשק איתם, עדכן נאשם 1 את נאשם 2 כי לא נמסרה תחמושת יחד עם הנשק ונאשם 2 הנחה להסליק את הנשק במקום מסתור.

בגין אישום זה יוחסו למשיב 4 עבירות **עסקה אחרת בנשק והובלת נשק**.

17. להוכחת אישום זה הפנתה המבקשת לשיחה 3971 מיום 10.6.14 שעה 14:15 בין נאשמים 1 ו-2, ממנה עולים פרטי עסקת הנשק, העובדה שנאשם 1 היה המוציא לפועל של העסקה ושנאשם 2 לא רצה שיזהו אותו: "אנחנו לא רוצים שתהיה שם ויכירו אותך ... תחכה ברחוב" ובהמשך: "ענבים ... שם לי גם ענבים איתו, ענבים, ענבים, הביא לי גם ענבים". נאשם 1 הבטיח לנאשם 2 שאם שאדי לא יהיה פנוי ישלח במקומו מישהו אחר, שאף אחד לא מכיר. הדברים עולים משיחות נוספות מאותו יום.

בשיחה 4006 בשעה 20:33 ביקש נאשם 2 מנאשם 1 לנסות לארגן מישהו מהבחורים "... אז תנסה לארגן מישהו מהבחורים ... בחור טוב ... ייקח ממני את כל ההוראות ... ידע ... שאני קרוב אליו ... ישדר שהכל בסדר ... תתן לי את המספר שלו לדבר איתו כל הזמן בשיחה...". גם בשיחה 4075 מיום 11.6.14 שעה 12:22, עסקו נאשמים 1 ו-2 בניסיון למצוא מישהו שייסע עם נאשם 1 להוציא את העסקה אל הפועל ונאשם 1 נשמע אומר: "... כשאני אסיים את העבודה שלי אני אתקשר למישהו מהבחורים, הם יהיו פנויים אחרי העבודה שלהם". בשיחה 4075 בשעה 19:40, מתחלקת השיחה לשני חלקים. בחלקה הראשון שאל נאשם 2 את נאשם 1 אם יש איתו משהו ונאשם 1 אישר שכן, ונאשם 2 מבקש את מספר הטלפון של אותו אדם כדי להתקשר אליו. נאשם 1 נשמע אומר "מה המספר שלך **אמיר**?" ומשיב 4 הכתיב לו מספר טלפון. נאשם 2 שאל מי זה משיב 4 ונאשם 1 ענה לו "חבר שלי, חבר, חבר יעני בסדר גמור". בהמשך השיחה נשמע נאשם 2 משוחח עם משיב 4 ומוודא שהם הגיעו בשני רכבים ומסביר למשיב 4 את התפקיד שלו. נאשם 2 אף הנחה את משיב 4 להגיד, אם ישאלו, כי הוא כמו אחיו הגדול, והסביר לו על החלפת השקיות. בסיום ההסבר ביקש נאשם 2 לשוחח עם נאשם 1 וביקש ממנו "מייאס צא עכשיו, האנשים ממתינים לך". בחקירתו ביום 26.1.15 שורה 120, נשאל משיב 4 אם הוא מזהה את עצמו בשיחה והוא השיב "לא יודע".

בשיחה 4109 מיום 11.6.15 שעה 19:50 נשמעים נאשם 1 ומשיב 4 משוחחים ביניהם כאשר הם בשתי מכוניות נפרדות. משיב 4 נשמע מבקש מנאשם 1 "תדליק את האורות" ונאשם 1 השיב לו "להדליק את האורות? אה הוא התקשר אלייך". בחקירה ביום 29.1.15 שורה 12 ציין משיב 4 כי הוא לא זוכר פשר השיחה. משיחות 4110, 4113, 4119 ו-4120 עולה שנאשם 1 ומשיב 4 שוחחו ביניהם על מיקומם לקראת הפגישה, כחלק מהוצאתה אל הפועל בטייבה. גם לגבי שיחות אלה ענה משיב 4 בחקירתו ביום 26.1.15 (שורות 155 ו-162) כי הוא "לא יודע, לא זוכר".

בשיחות 4120 ו- 4122 נשמעים נאשמים 1 ו-2 משוחחים ביניהם, כאשר נאשם 2 אמר לנאשם 1 שעוקבים אחריו והנחה אותו להישאר במקומו בזמן העסקה: "תישאר במקום שלך, אל תזוז... תמתין במקום שלך אני עכשיו

אתקשר לאיש... תעמוד רחוק חלאס...". בשיחה אחרת נשמע נאשם 2 אומר לנאשם 1: "מייאס תישאר במקום שלך, עוקבים אחריך אחי...". נאשם 2 הנחה את נאשם 1 שלא להתקרב לרכבו של משיב 4, שיישאר במקומו והנחה אותו "להישאר רחוק". בשיחה 4125 בין נאשמים 1 ו-2, מעודכן משיב 2 כי העסקה הסתיימה והייתה העברה. הוא שאל את נאשם 1 "... אתה ראתה אותו שיצא מטייבה? אמר לי אני יצאתי... טוב תתקשר אליו אתה, תגיד לו איפה הוא ", תוך שנטען כי הוא מתכוון למשיב 4 ומבקש מנאשם 1 להתקשר אליו ולברר היכן הוא. ואכן, בשיחה 4126, דקה לאחר מכן, בשעה 20:21, נשמעים נאשם 1 ומשיב 4 משוחחים ביניהם. נאשם 1 שאל את משיב 4 היכן הוא ומשיב 4 ענה לו "הנה אני ליד התחנה ... תחנת משטרה". נאשם 1 שאל אם הוא הלך הביתה, משיב 4 השיב בחיוב ונאשם 1 אמר: "... יאללה, אני מאחוריק". בחקירתו ביום 26.1.15 שורה 182 ענה משיב 4, לאחר השמעת השיחה ובהתייחס לתוכנה: "לא זוכר לא יודע".

בשיחה 4130 שעה 20:25, נשמעים נאשמים 1 ו-2 משוחחים ביניהם. הם דיברו על מכונות אחרות שמוחזקות אצל אחרים. נאשם 2 נשמע אומר לנאשם 1 "... הנה לפני שישימו את המכונות במקום ... יקחו את המכונות אצלי". נשמע שנאשם 1 הגיע למוסך, ואישר לנאשם 2 בטלפון כי משיב 4 איתו. נאשם 1 ביקש ממשיב 4 לסגור את דלת המוסך מאחוריו והמשיך לשוחח עם נאשם 2, שאמר לו "לא מכונות או שתי מכונות יש אצלנו, הן כבר 4 מכונות ... ויש אצלך אחת, חמש מכונות ...". בהמשך השיחה אמר נאשם 1 לנאשם 2 "אוי ואבוי, אומר המכונות הזאת שמביאים אותה אותו הדבר כמו ההיא ... אותו הדבר כמו הראשונה". נאשם 2 שאל את נאשם 1: "הביאו איתה משהו? אמר לי שהוא רוצה ... רוצה לשלוח איתה מה שמו... בנזין/דלק, אה?" כשנאשם 1 השיב בשלילה שאל נאשם 2: "אין בתוכה? לא, לא מבין אחי...", בהמשך הוא ביקש מנאשם 1: "יודע? אצלך שתיים יודע שאתה בנאדם אף אחד לא יודע איפה איפה ותשים את (לא ברור) מחביא. תבין את הכוונה שלי. זאת המכונות שלך אתה אחראי על המכונות שלך ...". כאשר משיב 4 נשאל בחקירתו ביום 26.1.15 שורה 188 לגבי השיחה, הוא השיב "לא יודע לא זוכר". כעבור דקות, שיחה 4134 בשעה 20:35 בין נאשמים 1 ו-2 נקטעה בשל רעש של אנשים בחוץ, ונאשם 2 הזהיר את נאשם 1: "תיזהר אחי תיזהר".

בשיחה 4155 מיום 12.6.14 שעה 09:44 בין נאשמים 1 ו-2 ביקש נאשם 2 מנאשם 1: "תגיד לבשבש שיעשה לך את הארון בשביל המכונות תגיד לבשבש שיעשה לך ארון, אתה יודע הרמטי, סגור בשביל מכונות". נאשם 1 שאל איפה ישים את הארון ונאשם 2 ענה לו "באדמה". בהמשך אישר נאשם 1 "יש אצלך שם, יש שלושה לא? שלוש מכונות". מהשיחה עלה עוד שאחר מחזיק עבור נאשם 2 ב"ג'יפ/מכונות גדולה".

18. לטענת המבקשת בשיחות העיקריות נרקמת עסקה אחרת בנשק בין נאשם 2 לאחר, שזהותו אינה ידועה. על פי מערכת היחסים בין נאשמים 1 ו-2, נאשם 1 הוא המוציא לפועל של נאשם 2. באישום זה גויס משיב 4 כדי להוציא לפועל עסקה אחרת בנשק. דבר העסקה נלמד מפיצוח הקודים לפיהם ענבים/בנזין/דלק הם שמות קוד לתחמושת ומכונות היא שם קוד לכלי נשק. בשיחה 3971 דיברו נאשמים 1 ו-2 על נשק ותחמושת שתצורף לו, כאשר בהמשך, בשיחה 4130 התברר כי לכלי הנשק לא צורפה תחמושת. מהשיחות עולה הנחייה מפורשת של נאשם 2 באשר להוצאת העסקה אל הפועל והרצון של נאשם 2 שנאשם 1 לא יהיה בחזית העסקה, משום שעוקבים אחריו, ולאורך כל השיחות נשמעות הערות אזהרה. נאשם 1 גייס לצורך ביצוע העסקה את משיב 4, ונטען כי אין מחלוקת שמשיב 4 הוא הדובר בשיחה. מספר הנייד שלו נשמע בבירור והיה קשר בינו לבין נאשם 2, שהנחה אותו בטרם יציאת העסקה אל הפועל. מהשיחות עולה שמשיב 4 הגיע לטייבה, ביצע את העסקה, המתין ליד תחנת המשטרה ואז חזר לביתו, בעוד נאשמים 1

2- מסכמים ביניהם שנאשם 1 ייקח עמו את משיב 4 אל המוסך לצורך בדיקת הנשק. ב"כ המבקשת מפנה לשיחה 4130 ולמודעות משיב 4 לקיומם של נשקים. אין מדובר בעצימת עיניים אלא מודעות מלאה לעובדה שבוצעה עסקת נשק, שהועבר על ידי משיב 4 לנאשם 1. מהשיחה עולה שמשיב 4 היה עם נאשם 1 במוסך בעוד נאשמים 1 ו-2 משוחחים על כלי נשק, מצלמות ואזהרות, כפי שניתן ללמוד גם משיחה 4155. מכל האמור, טוענת המבקשת שיש ראיות לכאורה לקיומה של עסקה בנשק.

19. ב"כ משיב 4 ציינה שהמשיב שימש כ"ברירת מחדל" לסיוע בביצוע העסקה. היא טענה כי אין ראיות לעבירות המיוחסות לו, שהן בעיקרן שיחות בין נאשמים 1 ו-2 שדיברו בשמות קוד. היא ציינה כי באחת השיחות נשמע משיב 4 משוחח לכאורה עם נאשם 2 מהטלפון של נאשם 1, אולם לא היה ביניהם קשר קודם לכן. היא מציינת כי בשיחה דובר על שקית בגדים או מעטפה אולם לא נשמע בשום שלב, בחלק בשיחה בו משתתף משיב 4, אזכור של המילה מכונת או רכב בהקשר נשק, אלא אם כן מדובר ברכב לנסוע עמו ומכאן שאין ראיות לכך שמשיב 4 היה מודע לכך שמדובר בנשק. גם אם בשקית היה "משהו לא כשר" כהגדרתה, אין ראיה למודעות משיב 4 שמה שהוא אמר לקבל לידיו בשקית הבגדים הוא נשק או תחמושת. אין גם כל ראיה לכך שקיבל לידיו נשק או שהסיע נשק, משום שנאשם 2 אמר לו שקיבל לידיו שקית בגדים אותה עליו להעביר במידי לידיו נאשם 1. ב"כ משיב 4 הוסיפה וטענה שמדובר בדיבורים ולכל היותר מתקיימת קשירת קשר.

20. מסקנתי בהתייחס לאישום זה לגבי משיב 4, כי יש ראיות לכאורה לכך שדובר בעשיית עסקה אחרת בנשק ובהובלת נשק, גם אם ההובלה הייתה קצרה, קרי: ממקום המפגש עם האחר ועד למקום בו המתין לו נאשם 1. הועבדה שמשיב 4 היה נוכח במוסך, יחד עם נאשם 1 בזמן שזה שוחח עם נאשם 2 על אודות הנשק, היעדר התחמושת שהייתה אמורה לבוא איתו, נקיטת הזהירות והיעדר הסבר של המשיב בחקירתו לכל הארוע, מחזקים את המסקנה כי לא מדובר בעצימת עיניים מצד המשיב, אלא במודעות למהות העסקה.

21. מעובדות אישום 18 עולה כי עובר ל-13.6.14 החזיק משיב 4 בנשק במקום מסתור, בידיעתו של נאשם 1. ב-13.6.14 בשעה 18:03 התקשר משיב 4 לנאשם 1 ושאל אותו אם הוא יכול להביא נשק נוסף לאלתר. השניים סיכמו כי ילכו יחד להביא נשק. בהמשך, בשעה 18:12, התקשר משיב 4 לנאשם 1 והאיץ בו להגיע על מנת שייצאו להביא נשק. באותו ערב, בין השעות 21:58 ל-02:13 ביום המחרת, נסעו משיב 4 ונאשם 1 יחדיו למקום כלשהו, בכלי רכב שונים, וקיבלו לרשותם נשק, תוך שהם מעדכנים כל העת האחד את השני על מקום הימצאם. בשעה 02:13 התקשר משיב 4 לנאשם 1 ועדכן אותו כי הבחין בשוטרים רכובים על טרקטורון. נאשם 1 הנחה את משיב 4 להמשיך בנסיעה.

בגין אישום זה יוחסו למשיב 4 עבירות של החזקת נשק והובלת נשק.

22. לביסוס אישום זה הציגה המבקשת את הראיות הבאות: בשיחה 4250 מיום 13.6.14 שעה 18:03 נשמע משיב 4 שואל את נאשם 1: "אתה יכול להביא לי מכונת ולבוא ... מכונת ותבוא, אתה יכול?". נאשם 1 שאל אותו "מכונת שלך או מכונת אחרת?" ומשיב 4 ענה לו: "מכונת אחרת יא גבר". בהמשך נשמע נאשם 1 אומר: "...עכשיו אבוא אליך ... עכשיו אבוא אני ואתה נלך להביא". בחקירתו ביום 26.1.15 שורה 16 אמר משיב 4 כי אינו זוכר פשר השיחה.

בשיחה 4252 מאותו יום שעה 18:13 שאל נאשם 1 את משיב 4 היכן הוא ומשיב 4 ענה כי הוא בבית. בתגובה אמר נאשם 1 שהוא בא, הוא בדרך ומשיב 4 זירז אותו. בחקירה מיום 27.1.15 שורה 29 אמר משיב 4 כי אין לו מה להוסיף על מה שנאמר בשיחה. בהמשך אותו ערב, שאל נאשם 1 את משיב 4 בשיחה 4284 בשעה 21:58 אם הוא מוכן ומשיב 4 השיב בחיוב. בחקירה ביום 29.1.15 שורה 24, משיב 4 לא זיהה את עצמו, לא שמע את עצמו והטיח בחוקר "אל תקשור אותי עם אף אחד".

בשיחה 4295 מיום 14.6.15, שעה 02:13 הגיב נאשם 1 בפליאה כשמשיב 4 דיווח לו שהטרקטורן שייך למשטרה. הוא אמר למשיב 4 לשמור על קור רוח ולהמשיך: "תאסוף את עצמך תאסוף", ובהמשך: "אבל טוב שהאחד ישים לב ... לך תישן ועשה עצמך לא יודע". במהלך חקירתו במשטרה ב-27.1.15 שורה 47 טען משיב 4 כי "אין לו מה להוסיף" כאשר עומת עם השיחות.

23. בהתייחס לראיות הקשורות לאישום זה, טוענת המבקשת כי גם באישום זה משוחחים ביניהם משיב 4 ונאשם 1 ומציינים מכונית כשם קוד לכלי נשק, בהתאם לפיצוח הקודים. לטענת המבקשת, לא מדובר במכונית בה עושה שימוש משיב 4 אלא בכלי נשק, ושניהם יוצאים להביא נשק. בשעה 02:00 לפנות בוקר משוחחים שניהם ומשיב 4 התקשר לנאשם 1 ודיווח לו על משטרה. כל הראיות מובילות, כך לטענת המבקשת, למסקנה שמדובר בהובלת נשק יחד עם נאשם 1.

24. בטיעוניה לגבי אישום זה, ציינה ב"כ משיב 4 שמדובר בדיבורים בעלמא, ללא חיזוק, שכן בביתו של משיב 4 לא נתפסו נשק ו/או תחמושת. היא הוסיפה וציינה כי אין בידי המבקשת דבר מה לחיזוק, וייתכן שמשיב 4 רק התרברב בפני נאשם 1 ועל סמך דיבורים אלה לא ניתן לייחס לו החזקה. עוד טענה כי אין בידי המבקשת כל ראיה שתוכיח שמעבר לשיחות הטלפון הם קיבלו נשק והובילו אותו ואם קיימות ראיות לכאורה הן עולות רק כדי קשירת קשר.

25. בכל הנוגע לאישום זה מסקנתי היא כי היעדר הסבר של המשיב לראיות שהוצגו לו, המתיישבות היטב עם מסקנת המבקשת, מוביל למסקנה שקיימות ראיות לכאורה גם לאישום זה. התזה שהעלתה הסנגורית על אודות התרברות גרידא לא נשמעה מפי המשיב בחקירתו, ומשכך - אין לה כל אחיזה בראיות. מעבר לכך - דברי ההרגעה של נאשם 1 למשיב 4 בנוגע לצורך לשמור על קור רוח, "לאסוף את עצמו" ו"לעשות את עצמו לא יודע", בקשר לנוכחות המשטרה בסביבה, מחזקים את המסקנה שהשניים עסקו בפעילות אסורה אמיתית, ולא בדיבורים בעלמא, ומשיב 4 היה מודע לכך.

26. מעובדות אישום 21 עולה כי ביום 24.6.14 בשעה 14:36, במהלך שיחת טלפון, הציע נאשם 1 למשיב 4 לרכוש נשק תמורת 15,000 ₪. משיב 4 הסכים לרכוש את הנשק תמורת 11,000 ₪ בלבד.

בגין אישום זה יוחסה למשיב 4 עבירה של קשירת קשר לעסקה אחרת.

27. הראיה שהציגה המבקשת התומכת לטענתה באישום זה היא שיחה 5144 מיום 24.6.14 שעה 14:36, בה נשמע נאשם 1 אומר למשיב 4 כי יש "מכונית למכירה, הקטנה, של המאזדה F" והציע אותה ב-15. משיב 4 רצה לשלם 11 כי

הוא רוצה אותה בשביל עצמו. בתגובה אמר לו נאשם 1 שאם זה כך, שיקח אותה בחינם. לאורך כל חקירותיו במשטרה, משיב 4 עמד על גרסתו לפיה הוא לא יודע ולא זוכר פשר השיחה. בחקירתו מיום 19.1.15 בעמוד 2 שורה 20 הוא אישר כי מדובר במספר הטלפון הנייד שלו. בחקירתו מיום 27.1.15, עמוד 5 שורה 127, השיב כי אינו זוכר את השיחה.

28. ב"כ משיב 4 טוענת שמדובר בשיחה בודדת ושלמרות שמשיב 4 לא מוסר גרסתו לפשר האמור בשיחות, בשל מצבו הנפשי בזמן החקירות והעובדה שנחקר כחצי שנה לאחר מכן, מדובר בעסקה למכירת רכב, נוכח עיסוקו של נאשם 1 ברכבים. משיב 4 התעניין באותה תקופה ברכישת רכב ולדברי הסנגורית, קיים זכרון דברים לפיו משיב 4 רכש עבור אימו זמן מה לאחר השיחה עם נאשם 1 רכב בעלות של 11,000 ₪, מחיר שנטען כי הוא ריאלי למכונית מדגם זה. יצוין כי זכרון דברים כזה לא הוצג. עוד ציינה הסנגורית כי יש גם רשיון רכב של כלי רכב קטן שערכו דומה (אם כי לא רכב מהסוג המוזכר בשיחה). הסנגורית הפנתה לדברים שנאמרו על ידי ב"כ המבקשת בישיבה קודמת, לפיהם לא תמיד השיחות הן בשמות קוד ולעיתים הדוברים בשיחה אכן שוחחו על רכבים, במקרה זה ניתן להבין שמדובר בשיחה על רכב מסוג מאזדה F.

29. מסקנתי לגבי אישום זה היא שקיימות ראיות לכאורה בנוגע למשיב 4. לאחר פיענוח הקודים ומהקשרה של השיחה, נשמע שנאשם 1 הציע למשיב 4 לרכוש נשק. הפרשנות של הסנגורית יכולה הייתה להיות אפשרית, נוכח העובדה שהמבקשת הסכימה כי בחלק מהשיחות בין הנאשמים בכתב האישום השימוש במילה רכב מתייחס באמת לכלי רכב. כך, ביתר שאת, כאשר עיסוקם של חלק מהנאשמים בעסקי רכב, בין אם בעסקאות קנייה ומכירה של רכבים או עבודה במוסכים. ואולם, כפי שהסנגורית ציינה בעצמה, המשיב לא טען בחקירתו כי מדובר בשיחה זו על כלי רכב שביקש לרכוש, ואף רכש, מסוג מאזדה F. הטענה כי קיים זכרון דברים על רכישת רכב באותה תקופה, בסכום של 11,000 ₪, לא הושמעה מפיו ולא הוצג זכרון דברים כזה. הוא טען שאינו זוכר את השיחה. יתכן שהמשיב לא זכר את השיחה, אך אילו גרסת ה"מאזדה F" הייתה אמיתית, היה מצוין, בלי קשר לזכירת השיחה, כי באותה עת התעניין ברכישת רכב כזה במחיר דומה עבור אימו, וכי אכן רכש כלי רכב כזה. בהעדר כל הסבר מצד משיב 4, אין כל תימוכין בראיות לגרסה שמציעה הסנגורית ואין דבר שיסתור את מסקנת המבקשת שעולה מהראיות בגין אישום זה. יש לזכור גם, שאישום זה אינו עומד לבדו ועיסוקו של משיב 4 בנשק, לכאורה, עולה גם מכל יתר האישומים המיוחסים לו, לגביהם כבר ציינתי לעיל שיש ראיות לכאורה.

30. מעובדות אישום 29 עולה כי בתקופה הרלוונטית לאישום זה, החזיק משיב 4 במקום לא ידוע אקדח, ואילו נאשם 5 החזיק במחסנית. ב-2.8.14 קשרו נאשמים 1, 2 ו-12 להעביר נשק מנאשמים 1 ו-2 לאדם מטעמו של נאשם 12. בהתאם לתוכנית הקשר ולצורך קידומה, התקשר נאשם 1 למשיב 4 בשעה 17:39 והודיע לו כי הוא זקוק בדחיפות לאקדח. שיחה דומה בוצעה לנאשם 5. משיב 4 ונאשם 5 מסרו לידי נאשם 1 את האקדח והמחסנית שהיו ברשותם ונאשם 1 נפגש באותו ערב בטירה עם אחר, שזהותו אינה ידועה ואשר נשלח על ידי נאשם 12 מהכלא, ומסר לידיו את האקדח והמחסנית.

בגין אישום זה יוחסה למשיב 4 עבירה של **החזקת נשק**.

31. הראיות אליהן מפנה המבקשת להוכחת אישום זה הן כדלקמן: שיחות 7757 ו-7761 מיום 2.8.14 (שעה 15:16 ו-17:36 בהתאמה) עניין בקשר שנרקם בין נאשמים 1, 2 ו-12 לבצע עסקה בנשק. נאשם 2 רצה לבצע עסקה באחד

הנשקים המצויים ברשותו של נאשם 1 והוא אמר בשיחה 7757 לנאשם 1: "... הוא רצה דבר מאצלי. אמרתי לו שאני אשלח אנשים מלוד לעיר. תיתן לו את זה שאצלך ...". בשיחה 7761 אומר נאשם 2 לנאשם 1 שישאיר "את 4 הבטריות/הסוללות. תשאיר אותם יישארו אצלנו 3 ... העיקר תשאיר את הבטריות/סוללות אצלך. וזו תיתן אותה לאנשים ותוך שבוע נביא לך ג'יפ...". בעקבות אותה שיחה, כעבור 3 דקות, התקשר נאשם 1 למשיב 4 ואמר לו בשיחה 7762 שעה 17:39 "אני רוצה את הרכב" וכשמשיב 4 שאל איזו, ענה לו נאשם 1 "זו שאצלך". נאשם 1 זירז את משיב 4 להעביר לידיו את הנשק משום שהוא "רוצה לצאת, יש סידור דחוף". בחקירתו ביום 27.1.15 עמוד 5 שורה 142 טען משיב 4 בהקשר לשיחה כי "לא יודע כלום על זה".

שיחה דומה ערך נאשם 1 כעבור דקה גם עם נאשם 5 (שיחה 7763 שעה 17:40) בה ביקש "...את המטען של הבטריה/הסוללה הגדולה. רק המטען לבדו, טוב?" וכשנאשם 5 שאל שאלות אמר לו נאשם 1: "...יש עוד אחד, אחד שחור... כן, ארוך. ואלאק מטען מטען. מטען לטלפון. טלפון עם שני מטענים...". בשעה 18:42 עידכן נאשם 1 את נאשם 2 (שיחה 7767) "הנה אני הולך להביא את הרכב".

משיחות 7803, 7810 ו-7813 למדים על המפגש שהתקיים בין האחר לנאשם 1 ליד מגרש הכדורגל בטירה. בשיחה 7815, ביום 2.8.14, שעה 19:50 עידכן נאשם 1 את נאשם 2 שהעסקה יצאה לפועל: "האנשים הכל בסדר. נתתי להם אותו והכל בסדר", ואולם "קרתה בעיה": "המכונת שאיתי, המטען ... זוכר כשהאשם אלסמארה נתן לך מכונת? הקטנה? אז יש לי אחת כמוה, הפרטית, שמתי את המטען בתוכה, נפל והלך. המכונת שלי עכשיו בלי מטען...". מהמשך השיחה אנו למדים שמחסנית נפלה לתוך הביוב. נאשם 2 הציע לנאשם 1 לנסות להוציאה עם מגנט והרגיע את נאשם 1 בנוגע לכלי הנשק שנותר ללא מחסנית: "נביא לה מטען. מה הסוג שלה? איזה מטען היא צריכה?". ביום 5.8.14 שוחח נאשם 1 עם משיב 4 (שיחה 8044 בשעה 17:50) וביקש ממנו שישגי לו מגנט מרמקול מקולקל. "הוא נפל למטה. אני רוצה להרים אותו במגנט".

להשלמת התמונה והבהרת ההקשר, אתייחס להמשך השיחות הרלוונטיות לאישום זה, אף כי לא למשיב 4 ישירות: ביום 3.8.15 שוחחו נאשמים 1 ו-2 בשעה 12:32 (שיחה 7853) ונאשם 2 אמר לנאשם 1: "אמר לי מחר... הוא רוצה להביא 15... תפוזים. אמר לי שאשלח לך 15...". בשיחה 7927 הזכיר נאשם 2 לנאשם 1 "הוא מביא לנו 15 ורכב". יומיים לאחר שהעסקה בין נאשמים 1, 2 ו-12 יצאה אל הפועל, שוחחו נאשמים 1 ו-2 (שיחה 7946 שעה 16:50) ונאשם 2 שאל את נאשם 1: "המכונת שנתת להם אותה, חצי ממנה אוטומט וחצי ממנה רגיל?" לאחר שנאשם 1 השיב בחיוב סיפר לו נאשם 2 "אומר לי הזה נתקע... אתה ניסית אותה?" ונאשם 2 אישר כי ניסה פעם אחת והיא עבדה ואישר לנאשם 2 כי אפשר לתקן אותה. בשעה 19:23 שוחחו שוב נאשמים 1 ו-2 (שיחה 7952) ונאשם 2 סיפר "וואאל אומר לי, האנשים ניסו, ראו את הדבר אומר לי נתקע". נאשם 1 השיב לו "ייתכן שהקפיץ שלו לא חזק". בשיחה נוספת ביום 5.8.14, הזהיר נאשם 2 את נאשם 1 מהאזנות לטלפונים.

32. המבקשת מציינת כי עולה מהשיחות, וכידוע מאישומים אחרים, שחלק מהנשקים והאביזרים הוחזקו על ידי אנשים אחרים עבור נאשמים 1 ו-2. ממכלול השיחות ניתן ללמוד איך נאשם 1 מקבץ אליו נשק ומחסנית ומעביר אותם, בהוראת נאשם 2, לאחר. ברשות השניים ארסנל נשקים, והנשק הספציפי עליו דובר נמצא בחזקתו של משיב 4. לטענת המבקשת כל השיחות הקשורות לאישום זה קשורות להעברת נשק לילדיו של נאשם 12. מהשתלשלות השיחות טוענת

המבקשת שברור שמדובר בנשק, נשק תקול כפי שהתברר מהמשך השיחות.

33. ב"כ משיב 4 מפנה בטיעוניה לעובדה שבעניינו של משיב 4 מדובר רק בשיחת טלפון אחת, בה מבקש נאשם 1 את הרכב ולא ניתן להבין מההקשר של השיחה שמדובר בהחזקת נשק והעברתו. אין כל ראייה שיכולה לבסס את המיוחס למשיב 4 באישום זה.

34. מכל האמור לעיל, מסקנתי היא שמשמעות השיחות היא עסקה להעברת הנשק שהיה בידי משיב 4 לידי מי מטעמו של נאשם 12. מהשתלשלות השיחות מתבררת תמונה לפיה נשק שהוחזק בידי משיב 4 הועבר בעסקה לאחר. הנשק התברר כתקול ובין היתר, שוחחו נאשמים 1 ו-2 על הסיבות לתקלה והיכולת לפתור אותה. עוד עולה מהשיחות אזהרה של נאשם 2 באשר להאזנה לשיחות וכן עסקאות נשק נוספות. מתוך ההקשר הנאמר ולאור השימוש בקודים שפוצחו בשיחות, ברור שנאשם 1 ביקש ממשיב 4 נשק, שנמצא בחזקתו או ברשותו, לצורך העברתו, אותו נשק עליו משוחחים בהמשך נאשמים 1 ו-2. יצוין כי גם הפניה למשיב 4 להשיג מגנט כדי להוציא את המחסנית מהביוב, כשכל שנדרש נאשם 1 לומר למשיב 4 הוא "הוא נפל למטה, אני רוצה להרים אותו במגנט", מלמדת על הקרבה בין השניים בתחום העיסוק בנשק, אביזרים ותחמושת, כשברור לשניהם על מה מדובר ואין צורך בהסברים מפורטים.

משיב 13

35. למשיב 13 מיוחסים אישומים 20 ו-32.

36. על פי עובדות אישום 20 הוא מיוחס לנאשמים 1, 2, 10, 11 ומשיב 13. החלקים באישום הרלוונטיים למשיב 13 או להבנת חלקו הם כלהלן: עובר ליום 18.6.14 החזיק נאשם 2 חמישה כלי נשק, תחמושת תואמת וחמישה רימונים. כלי הנשק הוחזקו עבורו על ידי נאשם 1 ואחרים. שלושה כלי נשק הוחזקו מוסלקים בידי נאשם 1. כלי נשק אחד וחמישה רימונים הוחזקו על ידי אדם בשם אלעבד. כלי נשק אחד הוחזק על ידי אדם בשם היית'ם. נאשם 2 הודיע לכל האחרים שהם מחזיקים בכלי הנשק כפיקדון, עד שישתחרר, ואם הם יעשו בו שימוש או יאבדו אותו, יחוייבו בסכום כספי [עקרונות הפקדון]. נאשם 2 החליט להעביר את כלי הנשק שהוחזק על ידי אלעבד לאחר ולשם כך שוחח מספר פעמים עם נאשם 1, על מנת לתאם את העברת כלי הנשק. ביום 19.6.14 הודיע נאשם 2 לנאשם 1 שייסע ביחד עם נאשם 11 לביתו של אלעבד, לקחת את הנשק והרימונים ולהסליקם אצל נאשם 11, לאחר שיוסברו לו עקרונות הפיקדון. בהמשך אותו יום נסעו נאשמים 1 ו-11 לביתו של אלעבד לקחת את הנשק.

לאחר השתלשלות עניינים נוספת, שאינה רלוונטית למשיב 13, עדכן נאשם 1 את נאשם 2 ביום 21.6.14 שנאשם 11 לא מעוניין עוד להחזיק את הנשק, לכן לקח אותו ממנו. נאשמים 1 ו-2 התלבטו בשיחתם לאן אפשר להעביר את הנשק. בהמשך, נאשם 2 שוחח עם נאשמת 10 ומשיב 13, שאמרו שהם מוכנים להחזיק בנשק. נאשם 2 הנחה את נאשם 1 להעביר כלי נשק אחד לנאשמת 10 ואחד למשיב 13, וכך עשה נאשם 1, בשעה 21:10.

בגין אישום זה מיוחסת למשיב 13 עבירה של **החזקת נשק**.

37. הראיות שאליהן מפנה המבקשת בנוגע לאישום זה, כוללות שיחות טלפון שבהן משתמשים הנאשמים במילות הקוד "מכונית", "דלק", "ג'יפ", "פיקדון", "בטריה", "תפוזים" ו"מטען". כמו כן, יש שימוש מפורש במילה "כדורים".

ביום 18.6.14, בשעה 14:41 (שיחה 4626) שוחחו נאשמים 1 ו-2. נאשם 2 הורה לנאשם 1: "תביא את המכונית עם הילדים ... תיקח אותה **לנאסר**... תסביר לו איך המכונית מתכסה. ניקח את הדברים משם ונעביר אותם ... את **נאסר** אף אחד לא מכיר".

ביום 19.6.14 שוחחו נאשמים 1 ו-2 ונאשם 2 הודיע לנאשם 1 כי נאשם 11 בא לקחת אותו. בהמשך אמר לנאשם 1 שיסביר לנאשם 11 "שינסה אותה, שיחביא את הדלק ואת האבטיחים", ושיסביר לו כי מדובר בפיקדון עד שהוא (נאשם 2) יצא. בשיחה נוספת נאשם 2 המשיך ווידא שנאשם 1 הסביר לנאשם 11 את עקרונות הפיקדון. לאחר מכן, שוחחו נאשמים 1 ו-2 ביחד עם נאשם 11. נאשם 2 שאל את נאשם 1 איפה נאשם 11 ונאשם 1 השיב "איתי". נאשם 2 ניסה לברר מדוע נאשם 11 לא רוצה לשים את הנשק אצלו וביקש לשוחח איתו.

ב-21.6.14 עידכן נאשם 1 את נאשם 2 בשיחה 4871 שנאשם 11 לא רוצה להחזיק בנשק "הבנאדם ששלחנו אליו את הרכב, נלחץ קצת ... הלכתי אליו לקחתי את הרכב אלינו". נאשם 2 רצה לדבר עם בעלה של אחותו, לראות אם אפשר לשים אצלו, או שייראה את נאסר. בשיחה 4873 אמר נאשם 2 לנאשם 1 ש"נאסר שואל מדוע לא הביאו לו את הרכב... נאסר מוכן שיהיה אצלו, כפקדון... נאסר אמר שיתקשרו אליו בשמונה ויביא אותו ושקט מהפה". כעבור 14 דקות, בשיחה 4874 עידכן נאשם 2 כי שוחח עם משיב 13 ואמר לו לדבר עם נאשם 1. נאשם 2 הוסיף: "תלך כשאתה כבר סידרת אותם, תארוז אותם, את הדלק והכל, עם בד שלא יזיעו". בשיחה 4875, כעבור 2 דקות, אמר נאשם 2 לנאשם 1: "נאסר זה בסדר, תשאיר אצלי שניים, תשלח אל נאסר אחד ואני אשלח עוד אחד". כעבור שעה, בשיחה 4876, נאשם 2 הודיע לנאשם 1 שמצא אצל מי להחביא את הנשק ושלח לנאשמת 10 את "שתי המכוניות", אך אמר לנאשם 1 להשאיר את הבטריות אצלו כי הן יפחידו אותה. בשיחה 4907 (שעה 18:39) הורה נאשם 2 לנאשם 1: "... ותיקח את המספר של נאסר" ובשעה 18:48 (שיחה 4909) נשמע נאשם 2 אומר לנאשם 1: "אני צריך להתקשר אליה ... ועכשיו אתקשר לבן אדם ההוא, פנוי עכשיו תיקח לו את זה גם בדרך ... ההוא הג'יפ". נאשם 2 התכוון למשיב 13, נאצר, ובשיחה 4911 (שעה 18:50) אמר נאשם 2 לנאשם 1: "אמר לי להתקשר בשמונה וחצי. תיקח לו את הג'יפ בשמונה וחצי". בשיחה 4921 (שעה 19:18) שאל נאשם 2 את נאשם 1 מתי יוכל להתקשר אליו כדי שיקח את הטלפון של משיב 13, והוסיף "הרכב של נאסר אתה תסגור אותו איתו, תכין הכל עכשיו ותחביא אותו ... ותסביר לנאסר ב-4 עיניים שלא יפתח ... שלא יכנס בו אבק ... שלא יחליד ... שישים אותו במקום סגור הרמטית". בשעה 20:38 שוחחו נאשם 1 ומשיב 13 (שיחה 4934) וקבעו להיפגש בתשע. כעבור 15 דקות, בשיחה נוספת (4936), שאל משיב 13 את נאשם 1 אם הוא רוצה לבוא ונאשם 1 השיב בחיוב. אז משיב 13 שאל אם הוא יודע איפה הבית של אבא שלו. גם שיחות 4937, 4938 התנהלו בין נאשם 1 ומשיב 13 ומלמדות שנאשם 1 היה בדרכו למשיב 13, ובשעה 21:22 (שיחה 4942) נאשם 1 עידכן את נאשם 2 שלקח הכל לנאסר.

למחרת, בשעה 09:26 (שיחה 4954), עידכן נאשם 1 את נאשם 2 כי העביר את הרכב, המטען והדלק. הבטריות נשארו אצלו.

ממזכר של השוטר דניאל אבו מיום 21.1.15, הוא יום מעצרו של משיב 13, עולה כי במהלך חיפוש בביתו של משיב 13, אותר כדור תקני 556, שזוהה ויזואלית על ידי השוטר.

משיב 13 לא ידע בחקירותיו במשטרה להסביר עם מי דיבר בכל השיחות הנ"ל, באיזה עניין.

38. טוענת המבקשת כי הראיות לגבי אישום זה כוללות שיחות טלפון רבות שבהן משתמשים בעיקר נאשמים 1 ו-2, במילות הקוד "מכונית", "דלק", "ג'יפ", "פיקדון", "בטריה", "תפוזים" ו"מטען". כמו כן, יש שימוש מפורש במילה "כדורים". על פי פיצוח הקודים מדובר בהעברה של כלי נשק ו-5 רימונים מאדם אצלו הוסתר הנשק, ושמו של משיב 13 עלה בשיחות. שמו של משיב 13 עלה בשיחה 4626, במסגרתה הנחה נאשם 2 את נאשם 1 לקחת "מכונית" למשיב 13 ולהסביר לו איך לכסות אותה. נאשם 2 אף ציין כי את משיב 13 אף אחד לא מכיר. נאשמים 1 ו-2, כפי שהוכח באישומים אחרים, חיפשו לצורך הסלקת הנשקים אנשים שאין להם היכרות עם המשטרה, על מנת למצוא מקומות טובים להסתיר נשק, ואכן משיב 13 נטול עבר פלילי. למרות ששמו של משיב 13 עלה בשיחות ביום 18.6.14, הוחלט בתחילת הדרך להעביר את הנשקים ולהחביאם אצל נאשם 11 (שיחות 2427 עד 4832). בסופו של יום נאשם 11 לא היה מוכן עוד להסתיר את הנשקים, ונאשמים 1 ו-2 חיפשו מישהו אחר, ושמו של משיב 13 עלה בשנית. באחת מהשיחות ביום 21.6.14 סיפר נאשם 2 לנאשם 1 שמשיב 13 שאל מדוע לא הביאו לו את הרכב, והדבר מתקשר לשיחה הראשונה באישום זה, ביום 18.6.14, שבה דובר על משיב 13 כ"מועמד" להסתרת הנשק. משיב 13 הסכים להחזיק את הנשק כפיקדון ולהחביאו, והדבר עולה משיחות שניהלו משיב 13 ונאשם 1. עוד עולה מהשיחות שנאשם 2 הנחה את נאשם 1 ללכת לארוז את הכל, את הדלק, עם בד, "שלא יזיעו", ואף הנחה אותו להגיד למשיב 13 להחביא ולא לפתוח, שלא יכנס אבק או שהנשק יחליד. ב"כ המבקשת מוסיף וטוען בהקשר זה כי ממכלול השיחות למדה המבקשת על מצבור הנשק שהיה ברשותם של נאשמים 1 ו-2. שיחות 4909 ו-4911 עניינן בניסיונות למצוא מקומות מסתור לנשק והעברת נשק אחד למשיב 13. בשיחות העדכון שנערכו בסמיכות לשעה 21:00 בין נאשמים 1 ו-2, עידכן נאשם 1 שלקח הכל למשיב 13. הכל, קרי: הנשק, וביום המחרת, בשיחה 4954 שוב עידכן נאשם 1 את נאשם 2 כי העביר את הרכב, המטען והדלק, בעוד הבטריות נשארו אצלו. רצף השיחות מלמד על שיח אחיד ולוגי שעניינו העברת נשקים והסתרתם.

כאשר הושמעה למשיב 13 שיחה 4934, הוא לא ידע לומר עם מי דיבר. גם לגבי שיחות נוספות, טען כי אינו זוכר.

39. ב"כ משיב 13 אינה מתכחשת להיכרות בין משיב 13 לנאשם 2, כפי שמסר משיב 13 בחקירתו במשטרה, ומאשרת כי משיב 13 מכיר ושוחח גם עם נאשם 1, שהיה נשלח על ידי נאשם 2 כשנהג להעביר לנאשם 2 כסף לקנטניה, כי כך נהוג בטריה. על פי דברי הסניגורית, משיב 13 מזהה את נאשם 1 כעושה דברו של נאשם 2. יחד עם זאת, ולמרות ההיכרות המוקדמת, טוענת ב"כ משיב 13 כי בשיחות בינו לבין נאשם 1 לא דובר בקודים, ולא שומעים את משיב 13 משתמש בקודים, ולא ניתן להבין מהשיחות דבר הקושר אותו לנשק. עוד טענה ב"כ משיב 13 כי בשיחות נשמע שהם אומרים תעביר לנאצר, אבל לא ברור אם הכוונה לנאצר או נאסר, משום שאיש מהמעורבים אינו נאצר סמארה, כפי שנטען על ידי המבקשת, ושמו של משיב 13 הוא נאסר סמארה. באשר לשיחה בה נשמעים נאשמים 1 ו-2 משוחחים על כך שמשיב 13 שואל מדוע לא הביאו לו רכב, זה לא נשמע משיב 13 והדבר מוכחש. הסניגורית מציינת כי משיב 13 לא היה מעורב בפלילים ומסר גרסה. לשיטתה, מדובר בריחוק ראייתי שלא מקים תשתית ראייתית.

40. מסקנת לגבי אישום זה היא שיש ראיות לכאורה למעורבותו של המשיב במיוחס לו באישום זה. רצף השיחות בין נאשמים 1 ו-2 מלמד בבירור כי מדובר בחיפוש מקום להסתרת נשק. ברור בעליל שמדובר בנשק, וכאשר נאשם 2 אמר לנאשם 1 לגבי משיב 13 "תסביר לו איך המכונית מתכסה" ו"תסביר לנאסר ב-4 עיניים שלא יפתח ... שלא יכנס בו אבק ... שלא יחליד ... שישים אותו במקום סגור הרמטית", אז אין כל ספק שלא מדובר בכלי רכב, ושמדובר בדבר מה שהחזקתו אסורה. השתלבות נסיעתו של נאשם 1 לביתו של משיב 13 במארג השיחות ובלוחות הזמנים, כאשר משיב 1 כיוון אותו לבית אביו ושאל אם הוא יודע כיצד להגיע, מובילים למסקנה יחידה שאותה נסיעה הייתה חלק מההתנהלות המתוכננת, העולה משיחות הטלפון, להסתרת כלי הנשק של נאשמים 1 ו-2. גם התכנון של נאשמים 1 ו-2 להתקשר למשיב 13 בשעה שמונה וחצי, כפי שמשיב 13 אמר, ולקחת אליו את "הג'יפ", עולה בקנה אחד עם השיחה למשיב 13 בשעה 20:38 ועם הוראת משיב 13 לנאשם 1 להיות אצלו בתשע (שיחה 4934).

טענת הסנגורית כי למשיב 13 קוראים נאצר סמארה, ואילו הנאשמים 1 ו-2 מדברים על נאסר, נסתרת בכך שמיד לאחר שהנאשמים מדברים על כך שיש לצלצל לנאסר בשעה שמונה וחצי, הם מתקשרים למשיב 13, וכאשר הם מתכננים שנאשם 1 יסע לנאסר, הוא נוסע למשיב 13.

גרסת ה"כסף לקנטינה" אינה משתלבת במארג הראיות ונוסף לכך - המשיב עצמו לא טען שזהו נושא השיחות, אלא בחר להרחיק עצמו מהן וטען שאינו יודע עם מי דיבר ועל מה. הוא מסר את גרסת הקנטינה בהתייחס לשיחות מושא אישום 32.

41. אישום 32 מייחס למשיב 13, כמו גם לנאשמים 1, 2, ו-14 החזקת נשק. לנאשמים 1, 2 ו-18 מייחס אישום זה גם הובלה ונשיאת נשק. עובר ליום 21.8.14 החזיקו נאשמים 1 ו-2, יחד עם משיב 13, נשק במסתור אצל משיב 13. ביום 21.8.14, לאחר תיאום עם נאשם 14, הורה נאשם 2 לנאשם 1 להעביר את הנשק ממשיב 13 לנאשם 14. נאשם 2 הורה לנאשם 1 להסביר לנאשם 14 את עקרונות הפיקדון וששווי הנשק הוא 40,000 ₪. עוד הורה לו להסביר איך לאפסן את הנשק כדי שלא יירטב ושלא יספר לאיש ולא יעבירו לאיש, לרבות לא לנאשם 1, ללא הוראה מנאשם 2. בהמשך היום הגיע נאשם 1 לביתו של משיב 13 לאסוף את הנשק. משיב 13 ביקש לדחות את ההעברה ביום. נאשמים 1 ו-2 הסכימו לכך ולמחרת, ביום 22.8.14, שוחחו נאשם 1 ומשיב 13, קבעו להיפגש, וכאשר נפגשו, משיב 13 מסר לנאשם 1 את הנשק. לאחר מכן נאשם 1 הגיע לבית העסק בו עבד נאשם 14 לצורך הסתרת הנשק. התברר, כי המקום לא נעול. לאחר השתלשלות עניינים נוספת, וכאשר התברר שאין אצל מי להשאיר את הנשק, הוחלט להחזירו למשיב 13. נאשם 2 שוחח עם נאשם 18 ואמר לו להסיע את נאשם 1 לביתו של משיב 13 ולעמוד במרחק, כדי משיב 13 לא יבחין בו. בהמשך העביר נאשם 1 לנאשם 18 את הנשק שהועבר למשיב 13.

בגין כך מיוחסת למשיב 13 עבירה של **החזקת נשק**.

42. הראיות התומכות באישום זה בעניינו של משיב 13 כוללות שיחות טלפון בין נאשם 1 לבין הנאשמים האחרים באישום זה. יצוין, כי נאשם 14, המואשם אף הוא באישום זה, הודה במשטרה וגם בבית המשפט והורשע בסיוע להחזקת נשק. באישום זה האזנות סתר רבות לשיחות שבהן יש שמות קוד רבים ושונים לנשק ותחמושת. לא אתייחס למכלול השיחות, בהן משוחחים נאשמים אחרים. שיחה 58 בין נאשמים 1 ו-2 עוסקת ב"רשימת מלאי" של נשקים ואביזרים. הם שוחחו ביניהם על נשקים שברשותם ועל תחמושת עבורם. ביום 21.8.14 (שיחה 61) עידכן נאשם 2 את נאשם 1 שייגש

למשיב 13 ויקח ממנו את "הסוסים" ויביא אותם לנאשם 14 בגלל שיש הרבה תנועה בכפר. הוא עידכן את נאשם 1 ש"נאסר חוזר ב-5. אני אתקשר אליו. הוא יכין הכל ואתה תיקח ותביא אותם למיאס". בהמשך, בשיחה 64 שעה 17:08, נאשם 1 מסר לנאשם 2 כי "נאסר" אמר לי להתקשר ב-7 כשיחזור. אמר לי בסדר. אני רוצה להוריד ממנו את הנטל הזה..." ובהמשך שוב מוזכר שמו של משיב 13 כנשנאשם 2 אמר לנאשם 1 שהוא לא רוצה שה"סוסים" ישארו אצל משיב 13. בשיחה 76 (שעה 19:50) הנחה נאשם 2 את נאשם 1: "אל תלך למיאס ישירות. כדי שהוא (נאסר) לא יידע..." (כעבור כמה דקות (שיחה 79), מסר נאשם 2 לנאשם 1 את מספר הטלפון הנייד של משיב 13 והורה לו להתקשר עד שיענה לו. כאשר נאשם 1 הגיע לביתו של משיב 13, כשהוא משוחח במקביל עם נאשם 2 (שיחה 93), נשמע משיב 13 משוחח עם נאשם 2 באמצעות הטלפון של נאשם 1. הוא הסביר שיטן ושכח "מכל הסרט", ולכן לא ענה. הוא ביקש למסור את הנשק למחרת. נאשם 2 שאל אותו: "הדבר איתך או שאתה הולך להביאו" ומשיב 13 השיב: "לא, הדבר יהיה בנמצא". נאשם 2 הסכים והורה לו להכין הכל כדי שנאשם 1 יבוא לקחת.

ב-22.8.14 שעה 14:46 (שיחה 150) שוחחו נאשם 1 ומשיב 13. משיב 13 מסר לנאשם 1 להגיע, נאשם 1 שאל: "המקום שהלכנו פעם?" ומשיב 13 ענה: "כן, כאן, בבית של אבא שלי" (יוזכר שגם באישום 20 נפגשו נאשם 1 ומשיב 13 בבית אביו של המשיב). בשיחות 183 - 184 מדברים נאשמים 1 ו-2 על כך שאף אחד לא רוצה לקחת את הנשקים ואז הציע נאשם 2 "או שנביא אותו לנאסר?". נאשם 1 ענה: "הבנאדם הזה הכי גבר בכפר" ובשיחה הבאה הורה נאשם 2 לנאשם 1: "תחזור לנאסר, שים אותם אצל נאסר, אבל אל תיקח אף אחד איתך. הוא אמר שהבנאדם גיע לבדו..." (בשעה 18:12 (שיחה 185) עידכן נאשם 1 את נאשם 2 כי הוא נמצא אצל משיב 13.

בחקירתו במשטרה מיום 25.1.15 עמוד 3 שורה 51 מזהה משיב 13 את עצמו בשיחה. לטענתו ייתכן שהוא מדבר עם נאשם 1. הוא העיד שנאשם 2 שלח 4 - 5 בחורים בקשר לקנטינה, אבל הוא לא זוכר שהביאו לו או שהחביאו אצלו מכונית.

43. לטענת המבקשת, אין כל ספק בדבר זהותו של משיב 13 כמעורב בשיחות, שכן גם מספר הטלפון שלו נמסר באחת השיחות והוא גם נקרא במפורש בשמו. ניתן ללמוד מהשיחות ומחלקו באישום זה על מעורבותו בעיסוקם של נאשמים 1 ו-2 בהסתרת הנשק עבורם. בחקירתו במשטרה, הוא הרחיק עצמו מהאישום באשר להסתרת נשק. הוא אישר את היכרותו עם נאשמים 1 ו-2, זיהה עצמו בשיחה, אך העיד שקשריו התמצו בעזרה לנאשם 2 בכספי קנטינה בכלא. הוא מסר כי אינו זוכר שהסתירו אצלו מכונית ולא החזיק במכונית עבור נאשמים 1 ו-2. טוען ב"כ המבקשת שבאמירותיו אלה, נסתר הנופך התמים של השיחות.

44. ב"כ משיב 13 טוענת שלא ניתן ללמוד מהראיות שהוצגו שמדובר במשיב 13 דווקא, וכי למרות שנאשם 14 הודה במשטרה וכתב האישום תוקן, אין לכך משמעות ראייתית מבחינתו של משיב 13. בשיחות הבודדות שבהן לוקח משיב 13 חלק, אין שימוש בשמות קוד, ולכן לא ניתן לקבוע שיש בעניינו תשתית ראייתית. לא נתפס בחזקתו נשק. אין מחלוקת שמתקיים בין משיב 13 לנאשם 2 קשר מאז ילדותם והוא מעביר לו כספים עבור קנטינה וזו גירסה סבירה. הוא זיהה את נאשם 1, אך לא הכיר אותו בשמו. לא ניתן לקשור אותו לשיחות הקוד ולנשקים.

45. מסקנתי גם כאן, שמשיב 13 לקח חלק באישום זה במעשיהם של נאשמים 1 ו-2 ללא מורא, והוא נשמע

להוראותיהם, גם אם מדובר במי שלכאורה ניהל חיים נורמטיבים. ממארג השיחות, לרבות השתלבות הביקור של נאשם 1 אצלו ודחיית מסירת ה"דבר" ליום המחרת, ניתן ללמוד בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים על אודות מעורבותו של משיב 13 בהסתרת נשק עבור נאשמים 1 ו-2, תוך שהוא יודע במה מדובר. בחקירתו במשטרה ניסה להרחיק עצמו ממשמעות מפלילה של השיחות וטען שהוא זוכר שנאשם 2 שלח אליו מעת לעת אנשים לקחת כספי קנטינה, אך בד בבד הכחיש שאי פעם החביאו אצלו מכונית, כפי שעולה מהמשמעות המילולית של השיחות. הוא זיהה את הדוברים בשיחות ולא יכול היה למסור הסבר כלשהוא, המתיישב עם הראיות, לשיחות.

עילת מעצר

46. משקבעתי כי לגבי שני המשיבים יש ראיות לכאורה למיחוס להם, יש לבחון קיומה של עילת מעצר בעניינם. **בעניין זה אני מפנה לאמור בפסקאות 35, 37 ו-38 להחלטת הקודמת, המתייחסות לעילת המעצר בעבירות נשק, באופן כללי, ולמסגרת הנורמטיבית לדיון. כמו כן מפנה להשוואה עם נאשמים אחרים (פסקה 39 להחלטת הקודמת).** יש לקרוא את האמור שם כחלק מהחלטתי כאן.

משיב 4

47. משיב 4 מואשם בששה אישומים, הכוללים עבירות של קשירת קשר לעסקה אחרת בתחמושת, קשירת קשר לעסקה אחרת באביזר, עשיית עסקה אחרת בנשק, הובלת נשק והחזקת נשק. הוא נטול עבר פלילי. הוא תכנן לספק לנאשם 1 מחסנית ותחמושת; הוא הצטרף לנאשם 1 לצורך מימוש עסקה בה נמסר נשק שאותו ביקש נאשם 2 לרכוש מאחר, והוביל, יחד עם נאשם 1, את הנשק; הוא נסע בהזדמנות נוספת עם נאשם 1 כדי להביא נשק עבור נאשם 2 ואכן הובילו; הוא קשר קשר עם נאשם 1 לקנות ממנו נשק; הוא החזיק ברשותו אקדח ולבקשת נאשם 1 מסר לו אותו.

משיב זה נשלח כבר בשלב מוקדם יותר, טרם הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, לקבלת תסקיר משירות המבחן. על פי **התסקיר**, המשיב בן 25, רווק, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו בטירה. מדובר במשפחה נורמטיבית, לאב עסק עצמאי למיזוג אויר מזה שנים רבות, בו עובד בנו הבכור והמשפחה מנהלת אורח חיים תקין. מעצרו של המשיב, שהינו הראשון בחייו, הפתיע את בני המשפחה ונראה כי הם מתגייסים לפעול לשינוי. המשיב שלל קשרים חברתיים בעיתיים, והדגיש בפני שירות המבחן כי התחבר בעיקר עם בני משפחתו המורחבת, המתגוררים בסמוך. הוא התמקד בהתפתחות התקינה ותפקודו הרציני והאחראי במישור העסקי ועמידתו בציפיות המשפחה ממנו. זאת, בפער לנסיבות מעצרו הנוכחי ומעצרים קצרים קודמים עליהם דיווח. הוא שלל מעורבות ובעייתיות כלשהי והתקשה להתייחס למוקדי סיכון, שבדיעבד זיהה וציין אותם סביב קשריו החברתיים. שירות המבחן התרשם כי הוא מעורב בקשרים חברתיים בעייתיים ואינו לוקח אחריות על בחירותיו והתנהלות. לפיכך, ההערכה היא כי הוא מצוי בסיכון להמשך התנהלות בעייתית. מנגד, נפגש קצין המבחן עם המפקחים המוצעים, המתגוררים כולם בשטח אדמה נרחב בטירה. קצין המבחן התרשם כי המפקחים מבינים את חומרת המיחוס למשיב ואת הצורך בפיקוח אינטנסיבי והם ערוכים לכך. הוריו של המשיב ציינו כי הם מבינים שלא היו מספיק מעורבים בחיי המשיב ולא היו ערים לצרכיו וקשייו. הם שללו שימוש של המשיב בסמים ואלכוהול ולא ידעו כי נחקר בעבר בגין החזקה ושימוש בסמים. ההתרשמות הייתה כי הם מגוננים על המשיב ומטשטשים חומרת מעורבותו הפלילית. עם זאת, עולה התרשמות לטובה מאביו של המשיב, המבין את חומרת העבירה ויכול לבחון בצורה בקורתית את חוסר מעורבותו בחיי המשיב והצורך להיות דומיננטי יותר בהכוונתו ובהדרכתו ולפקח על אופני התמודדותו. סיכומי של דבר, התרשם שירות המבחן כי למרות עמדתם המטשטשת, אזי סביב המעצר הנוכחי מבינים בני המשפחה את מצבו של המשיב והאחריות הנדרשת מהם כמפקחים, ואת חשיבות מניעת הקשר בין המשיב למי מהנאשמים

האחרים. לדעת קצין המבחן, התגייסותם עשויה להגדיל הסיכוי לשינוי ולחזרה לתפקוד תקין ונורמטיבי וההמלצה היא שחרור המשיב לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני בבית המשפחה בטירה והעמדתו בפיקוח מעצר שירות המבחן למשך 6 חודשים.

לטענת המבקשת, מהתנהגותו של משיב 4, לא ניתן לטעון שמעמדו נמוך או שהעבירות המיוחסות לו פחותות בחומרתן. יחד עם זאת, בהיותו נעדר עבר פלילי הייתה הסכמה דיונית לשליחתו לקבלת תסקיר שירות המבחן, כדי ללמוד על מהותו של משיב זה והמסוכנות הנשקפת ממנו. בהתייחסה לעולה מתסקיר שירות המבחן, טענה ב"כ המבקשת כי הגם ששירות המבחן בא בהמלצה להורות על שחרור משיב זה בפיקוח מלא, תוך הוספת פיקוח אלקטרוני, עמדת המבקשת היא שמסקנת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף התסקיר. אם היה סבור שירות המבחן כי לאחר המעצר הסיכון מהמשיב פחת, נוכח המעצר או סיבות אחרות, הוא היה מציין זאת. שירות המבחן ציין בתסקיר כי קיים סיכון להמשך התנהלות בעייתית מצידו של המשיב ולהערכת המבקשת לא ניתן ליתן בו אמון. עוד נטען כי האמור בתסקיר לא עולה בקנה אחד עם התנאי הראשון הנדרש לבחינת אפשרות שחרורו של אדם לחלופת מעצר, והוא שניתן ליתן בו אמון, שיקפיד על תנאי המעצר ולא יבצע עבירות במסגרת תקופת המעצר. גם התנאי השני - התרשמות חיובית מהמפקחים - אינו מתקיים, שכן שירות המבחן קבע לגבי המפקחים, הוריו ודודיו של המשיב, כי הם מגוננים ומטשטשים חומרת מעורבותו של המשיב בפלילים ולא יהוו גורם סמכותי כלפי המשיב שיוכל להצר צעדיו ולמנוע ממנו להפר את מעצר הבית. יש לזכור כי כולם מתגוררים בבית על שטח אדמה נרחב, והמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בעודו גר תחת קורת גג אחת עמם. בעניין זה הפנתה ב"כ המבקשת לבש"פ 5086/12 **מדינת ישראל נ' רותם הורביץ** [27.6.12], בש"פ 3842/10 **מדינת ישראל נ' זועבי ואח'** [18.5.10] ובש"פ 2509/13 **אברהם דהן נ' מדינת ישראל** [18.4.13], שבהם חרף תסקירים חיוביים, של נאשמים ללא עבר פלילי, בהם נמצאו המפקחים מתאימים, הורה בית המשפט העליון על מעצר עד תום ההליכים.

על כך **משיבה הסנגורית** כי אין מחלוקת באשר לעילת המסוכנות, אולם בנסיבותיו של משיב זה, מבחינה ראייתית ניתן לייחס לו בעוצמה מספקת רק קשר לעסקאות אחרות בנשק ועילת המעצר היא לא ברמה כל כך גבוהה. לשיטתה, גם אם קיימות ראיות לכאורה ביחס לכל האישומים המיוחסים לו, ניתן לשחררו לחלופת מעצר, בהיותו נורמטיבי וללא עבר פלילי. הסניגורית ביקשה שלא להתייחס אליו בשונה מנאשמים אחרים בתיק ששחררו בתנאים מגבילים שונים, ולקבל את המלצת שירות המבחן. בהתייחסה לתסקיר שירות המבחן, ציינה הסניגורית כי המשיב יכול כיום לזהות את מוקדי הסיכון סביב קשריו החברתיים והגם ששירות המבחן העריך סיכון להתנהלות בעייתית מצידו, הוא התרשם, מצד שני, מהמפקחים המוצעים, המבינים שלא היו מספיק מעורבים בחייו ולא היו ערים לצרכיו ולקשייו, אך כיום הם מבינים את המיחס לו וערוכים לשמש חלופת מעצר. עוד בהקשר זה ציינה הסניגורית, כי קיים אפקט הרתעה של המעצר הנוכחי, לאחר תקופה ארוכה בה המשיב עצור. החלופה טובה, והגם שהיא ממוקמת בטירה, שירות המבחן סבר שיש לקבלה. עוד טענה הסניגורית כי חזקה על שירות המבחן שהוא עושה עבודתו נאמנה בבחינת המפקחים והיא ביקשה לקבל המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרור המשיב לחלופה. קיימת חלופה נוספת, מחוץ לטירה, בכפר קאסם בפיקוח הוריו, אולם היא לא הוצעה לאור התסקיר החיובי.

48. **הכרעתי לגבי משיב 4**: מסוכנותו של משיב זה נלמדת הן מטיב מהאישומים עצמם, הן מהגיוון במעשים, הן מכמות האישומים. משיב זה מדורג במקום של חומרה גבוהה, יחסית, מבין הנאשמים בכתב האישום. מעובדות כתב האישום והראיות לכאורה בעניינו, התגלה המשיב כבעל יכולות להשיג תחמושת ולקבל לידיו כלי נשק. הוא נמצא משני עברי המתרס של העסקאות: לעיתים כרוש פוטנציאלי ולעיתים כמוכר פוטנציאלי. כעולה מהשיחות וממעורבותו בפועל, נראה כי הוא איש אמונו של נאשם 1, שבחר בו על מנת להוביל איתו ביחד נשק בשתי הזדמנויות שונות, ושעירב

אותו בעסקאות, שרקמו נאשמים 1 ו-2, הקשורות לכלי נשק.

שירות המבחן המליץ, כאמור, לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו בטירה, למקום בו החזיק בכלי הנשק והתחמושת הנזכרים באישומים המיוחסים לו. זאת לאחר שמצא את המפקחים, ובעיקר את אביו של המשיב, ראויים. חרף המלצה זו, איני סבורה כי יש מקום להורות על שחרור לחלופת מעצר. כידוע, המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד, המהווה רק שיקול אחד במכלול השיקולים שעל בית המשפט לבחון. מכל מקום, בית המשפט אינו מחויב לאמצה ושיקול הדעת הסופי מסור לו (בש"פ 7604/12 **אברגל נ' מדינת ישראל** [22.10.12]). כאשר מדובר במשיב, שקצין המבחן סבור כי הוא מצוי בסיכון להמשך התנהלות בעייתית, וכאשר בית המשפחה (לשם מוצע לשחרר את המשיב) שימש גם כזירה לביצוע העבירה, "תחת אפם" של המפקחים, שלא היו מודעים כלל להתנהלות השולית של המשיב, הרי שלא ניתן, לטעמי, לקבל את ההמלצה. אף אם סבור שירות המבחן כי המעצר משמש מעין "פעמון אזעקה" עבור המשפחה, לא די ב"התעוררותה" כעת כדי לאיין מסוכנות של מי שהצליח, תחת אפם, להשתתף בתפקיד פעיל במערך עסקאות הקשורות בנשק, מבלי שהבחינו בדבר. עבירות הנשק המיוחסות למשיב מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית, הנשללת רק במקרים חריגים שנסיונותיהם המיוחדות תצדקנה את שחרורו לחלופת מעצר. נוכח כל האמור וחרף היות המשיב נעדר עבר פלילי, איני מוצאת שזהו המקרה החריג, המצדיק שחרור לחלופה.

משכך, אני מורה על מעצרו של משיב 4 עד תום ההליכים בעניינו.

משיב 13

49. משיב 13 מואשם בשני אישומים של החזקת נשק. הוא החזיק כלי נשק עבור נאשמים 1 ו-2 לאחר שאחר, אצלו הוסלק הנשק קודם לכן, לא הסכים עוד להחזיקו, וחודשיים לאחר מכן, מסר כלי נשק שהחזיק אצלו לנאשם 1. לאחר שהתברר שאין אצל מי להשאיר את הנשק, הוא הוחזר למשמורתו של משיב 13. הוא נטול עבר פלילי ושומר, בשלב מוקדם בהליך, ללא תסקיר, למעצר בית מלא, בצירוף תנאים נוספים.

לטענת המבקשת, מסוכנותו ותעוזתו של המשיב נלמדת מהסכמתו להחזיק בנשקים עבור אחרים. נוכח העובדה שקיימת חזקת מסוכנות בעבירות נשק, אין מקום לשנות מתנאי שחרורו.

על כך **משיבה הסנגורית** כי מטרת עילת המעצר היא לנטרל את עילת המסוכנות. לטענת המאשימה, הביאו אליו את הנשק הביתה. אם כך הדבר, היותו במעצר בית לא מעלה ולא מוריד ממסוכנותו. היות שלשיטתה קיים בתיק כשל ראייתי בכל הנוגע למשיב, גם אם יקבע שקיימות ראיות לכאורה בעניינו, אין מקום להותירו במעצר בית בנסיבות העבירות המיוחסות לו. היא ציינה היותו אדם נורמטיבי, אב ל-3, שעבד למחייתו ולפרנסת בנותיו, ומוכן לנתק כל קשר עם נאשמים 1 ו-2.

50. **הכרעתי לגבי משיב 13**: נוכח השוואה לנאשמים אחרים בתיק זה, שחלקם דומה לחלקו של משיב 13 והם נשלחו לשירות המבחן לקבלת תסקיר, שיבחן הקלות מסוימות במעצר הבית (צמצום שעותיו או אפשרות יציאה לעבודה, בליווי מפקח), נראה לי שיש מקום לבחון אפשרות כזו גם לגבי משיב זה. כך, למשל, נאשם 11, שהואשם באישום אחד הכולל עבירות של הובלת נשק, החזקת נשק וירי במקום מגורים, ויש לו שתי הרשעות קודמות, נשלח לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות של יציאה לעבודה בליווי מפקח. נאשם 15, שמואשם בהחזקת נשק ויש לו

הרשעה אחת בעברו, נשלח לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות של הסתפקות במעצר בית לילי בלבד, או לחילופין - יציאה לעבודה בליווי מפקח. לפיכך משיב 13 ישלח לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות של הקלה בשעות מעצר הבית, מבלי שיהא בכך כדי לטעת מסמרות לגבי ההמשך בעניינו.

סיכום

51. משיב 4 נעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

משיב 13 נשלח לשירות המבחן לשם בחינת אפשרות של הקלה בשעות מעצר הבית. שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו עד ליום 26.5.15 (בהתחשב בכך שמדובר במשיב משוחרר, ששירות המבחן עדיין לא ערך היכרות עימו).

נקבע דיון לאחר קבלת תסקיר בעניין משיב 13 ליום 27.5.15 בשעה 9:00.

עותק מהחלטה זו ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בנוכחות הצדדים.